

Włochowska

Dzielnice: Wola

Osiedla: Odolany

Atrybuty: Nazwy własne Nazwy geograficzne Nazwy miejscowości w granicach Warszawy

Rok utworzenia nazwy:

Opis

Włochy - dawna wieś szlachecka poświadczona w XIV w. pod nazwą Sopąchy a później Porzucewo. W XVI w. należała do rodziny Nadarzyńskich a jej obszar wynosił ok. 8 ha (ówczesne pół łanu), następnie zaś jej właścicielami zostali Rakowscy (Stanisław Rakowski herbu Wierzbowa) a w połowie XVII w. kanclerz wielki koronny prymas Andrzej Leszczyński, mający tu swoją letnią rezydencję, która podobnie jak cała wieś z okolicznymi terenami została mocno zniszczona podczas potopu szwedzkiego. Kolejnymi właścicielami tych ziem byli Lubomirscy, Konstancja z Platerów Hilzenowa i hrabia Tadeusz Mostowski, który również zbudował tu swoją rezydencję (legenda głosi, iż stał on w miejscu poprzedniego a dziś jest to pałac Kolichenów przy ul. ks. Chróścickiego 2). Istniały tu wówczas 3 domy, na stałe mieszkało ok. 80 osób. W 1842 roku, wykorzystując gliniaste tereny, powstała tu pierwsza cegielnia, z czasem było ich nawet kilkanaście. Dwa lata później właścicielem tych terenów została właśnie rodzina Koelichenów, w rękach której pozostały do parcelacji gruntów w 1928 roku. Po powstaniu styczniowym nastąpił znaczny rozwój wsi ze względu na powstałą tu stację Kolei Warszawsko-Wiedeńskiej. Została wówczas uwłaszczona przez władze carskie a cały teren liczący wówczas 368 mórg (ok. 206 ha) stał się folwarkiem (z czasem z jego terenów wydzielono dwie osady: Wiktoryn oraz Karolin). Po parcelacji stał się osiedlem zaprojektowanym wg koncepcji miasta-ogrodu z własną częścią przemysłową (całość projektu architekta Franciszka Krzywdy-Polkowskiego oraz mierniczego Henryka Kotyńskiego) a niewielkie działki cieszyły się dużą popularnością wśród średniozamożnych mieszkańców m.in. Warszawy. Od 1898 roku działało tu Towarzystwo Akcyjne Walcowni i Fabryki Narzędzi Rolniczych "Włochy" (wykupione w 1921 roku przez Towarzystwo Akcyjne Fabryki Maszyn i Odlewni Orthwein, Karasiński i S-ka), produkujące m.in. pługi, młockarnie, części do tartaków czy młynów, ale również łopaty, grabie czy inny drobny sprzęt rolniczy. W 1927 roku powstały tu Polskie Zakłady Elektrotechniczne "Era", specjalizujące się w regulatorach napięcia i elementach do min, istniała tu również fabryka świec "Polo". Powstały liczne zakłady rzemieślnicze i składy budowlane a do rozwoju wsi przyczyniła się również poprowadzona tu w 1934 roku bocznicą kolejki EKD Warszawa-Pruszków i sama kolejka kursująca tędy od 1936 roku. Gwałtownie wzrosła liczba mieszkańców (w 1921 roku 730 mieszkańców; w 1931 roku ponad 8500; w 1936 roku ponad 15000 a tuż przed wybuchem II wojny światowej blisko 20 000). To doprowadziło w 1938 roku do uzyskania praw miejskich. W okresie okupacji hitlerowskiej nie zostało dotkliwie zniszczone. W 1951 roku zostały wraz z okolicznymi terenami (m.in. Okęciem) włączone w granice administracyjne Warszawy.

Do 1954.08.03 taką samą nazwę nosiła dzisiejsza ul. Łopuszańska.

Ciekawostki

Stan obecny:

Nr 32\34: POD Reduta.

Data nadania nazwy:
